

מטרה - נת האב או בורה, לוי משלמים?

- עקרונות כל החלטות לאבא?
  - מתי זה "הופך למשון האב"?
    - רבנן - לפעמים בדין
    - ר"ש - רק בשבתה
  - אם כבר הפך למשון של האב - יורשי האב יקבלו (אמורים) אם עוד לא, אלא זה עדין קנס - המערה הקבל
- אבל, מטעמי ידיו ובריתו שייכים לאב מיד, ולכן מה האב עדין לוחץ גם אם נת לפי הגבית?
- המטרה - מה החידוש?
  - עם חידוץ ישש בורש ונתם כבר למדנו
  - וכן נחשם חכמים למה זה משייחם
  - אלא החידוש - מחוקקת רבנן ור"ש

החלטות עיקריות:

כאם נפש כי חטאי ופטרתי מעל בקרובי ונחש בשפתו בפקדו או בתשומת דא או בקול או שיקה את עשיתו. (כב) או ספיא גרבה ונחש בה ונשכח על שקר על אמת סכיל לשקר עשה בקודם חסאא בהנה. (כג) וכו' כי חטאי ואשמי והשיב את הנחלה לשקר בול או את כעשה אשר שקע או את הפקדון אשר ספקד איתו או את ספקדו אשר שקב. (כד) או סכיל אשר ישיבעו עליו לשקר ושלם איתו ברהומו ונחשטתו וסיפ עליו לשקר הוא לו יתנן ביום שפשתו. (כה) ונת אשמי וביא ליקה אל סמיס מו הפאן ברעבד לטעם על הכות. (כו) וצפיר עליו הכות לפע לקה ונשנה לו על אמת מעל שפי, עשה להשקפה בה.

האם יש אשם בקנס של אבוס?

- המחלוקת
  - רבנן - חיוב אשם
  - ר"ש - פטור, כי בכל קנס אין אשם
  - שורר איש משלם קנס על פי עמנו, ומסילא כשהחיש - לא בהחיש פשוט
  - שורר גם אם היה נמנה היה פטור
  - כולם מודים לר"ש - בקנס אין אשם
- המכר המחלוקת לא מחלוקת עקרונית, אלא:
  - רבא - בן זה נמנו
  - אבי - ר"ש עדין חולק ולא מחייב אשם
- רשאי - גם בקנסות כמו כלל ואבוס יש אשם, מדרים מ'משלה מעל'

מה אם כשיעמד בדין?

קשיים

- הבחינה
  - סיפא - ר"ש בקנסות אין חנינה, שורר הודמאות בפסוק הם לא קנסות (ליכוס)
- משנתנו?
  - גם לר"ש כעמד בדין מחשב פשוט לרשעה, וזר' במשנתם (אבוס) לר"ש לא נמסיקו שיעמד בדין לגבי רשעה, אלא מחשב של האב רק אם בנו
- קושיית הגברייאא ה'רל'
  - אבוס יש דין מיוחד, גם לר"ש שרק מותרת - ר"ש בגברייאא בדין לפטור את אבוס פוטמו, ר"ש למד ב"כאיש", שזה לשון לל הקנסות, הרי יצא למשון מ"מנוח" שבאבוס לא מחשב משון עד הנתינה
  - על זה שגברייאא מחבר אחרי המעודה לדין וזהו נמנו גם לר"ש (לבי יחשה) - למה ר"ש בגברייאא אמר "אנא אלא פהם קנס", הרי הוא מפסיק שאחרי עשייה לדין זה פשוט?
- המחשבה בשבועות - ר"ש פטור מאשם גם אחרי המעודה לדין, הרי הגברא של ר"ש שם וראי אשם היה מודה מפיל היה פטור, וזר' זה כנור רק לפי המעודה לדין

תשובות רבא

- חחילה מפי' חשונה חזקה כל הגברייאא ר"ש וברישא עמד בדין ולכן חיוב, ובסיפא לא עמד בדין ופטור
- רבא מודה לרבא שיש מחלוקת, לבב אשם לר"ש זה לא פשוט, אלא זה נמנו רק לגבי זה שמושיא לבב
- קנסו יאי כולס את אשם וחמט
- למיטות: כשומעל על אבוס, מה עיקר החגיגות: רבנן - ממוח, שיש אשם, ר"ש - קנס, חתך אשם
- אחרי יעמד בדין: ר"ש - אכן לבב רשעה מחשב פשוט, אך בכ"ז אין אשם, כי מבני המנס (ל"ש ש"י)

תשובות רבנן

- ולכן רבנן ברישא מחייבים
- עליו חולק, עקלה ופוטור גם כשעמד בדין
- חחילה מפי' חשונה חזקה כל הגברייאא ר"ש וברישא עמד בדין ולכן חיוב, ובסיפא לא עמד בדין ופטור
- רבא מודה לרבא שיש מחלוקת, לבב אשם לר"ש זה לא פשוט, אלא זה נמנו רק לגבי זה שמושיא לבב
- קנסו יאי כולס את אשם וחמט
- למיטות: כשומעל על אבוס, מה עיקר החגיגות: רבנן - ממוח, שיש אשם, ר"ש - קנס, חתך אשם
- אחרי יעמד בדין: ר"ש - אכן לבב רשעה מחשב פשוט, אך בכ"ז אין אשם, כי מבני המנס (ל"ש ש"י)

דוחיה

היה עדין להיות נתנוב ד"ש אמור" או "דברי ר"ש"